

Oliver Astrup

Oliver er i dag næstformand i menighedsrådet, hvor han har siddet siden 2016. Men hans deltagelse i kirkens liv går helt tilbage til han var barn. Her er en beretning om Olivers tid i Brøndby Strand Kirke.

Oliver tid i Brøndby Strand Kirke går helt tilbage til da han var 1 år gammel og deltog i Hanne Kristoffersens vuggestue i kirken, der hed Lille lam. Oliver husker selvfølgelig ikke så meget fra dengang, men hans mor Britta har fortalt ham om det.

Det var der i kirkens vuggestue, at Oliver første gang stødte på Sonnich, som han senere skulle komme til at være sammen med i mange af kirkens andre aktiviteter.

Oliver kom igennem hele sin barndom i Brøndby Strand Kirkes ungdomsklubber. Først var der lørdagsklubben, som senere blev lavet om til en onsdagsklub, og efter det var Oliver i lang tid med i Rødderne.

Oliver blev dog ikke konfirmeret i Brøndby Strand Kirke, men i Vigerslev Kirke, da han gik i skole på Esajasskolen i Hvidovre. I årene efter konfirmationen mistede Oliver lidt kontakten med livet i kirken, men han var i en periode aktiv i Bethesdas ungeklub inde i byen, hvor han også sad i bestyrelsen, indtil ungeklubben derinde lukkede. Inde i Bethesda deltog han også aktivt i deres julebasar.

Som 19-20-årige begyndte han igen at være aktiv i Brøndby Strand Kirke, blandt andet med at vende pandekager sammen med Sonnich til Kulturweekenden, hvilket nogle gange kunne være en lidt spøjs affære, da de ofte skulle dele telt med andre bl.a. diverse politiske partier.

Kirken har altid været tæt på i Olivers liv. Hans mor Britta arbejdede i mange år som kirketjener i andre kirker, og da Oliver var 20 år gammel, og var i gang med sit sabbatår, blev han selv hvervet som kirketjenervikar for en periode på 4 måneder i Brøndby Strand Kirke. Det var et arbejde, han var god til, også selvom han kunne have et lidt anstrengt forhold til en kirkegænger som Eik Rømer, som altid dukkede meget tidligt op til højmesserne om søndagen og ofte kiggede efter, om Oliver nu havde husket at tage huen af, når han trådte ind i kirkerummet.

Senere samme år, i 2016, blev han også valgt ind i menighedsrådet som kun 21-årige og har siddet i det lige siden. I de næsten 8 år Oliver har siddet i menighedsrådet, har han haft flere kasketter på. Han har siddet i aktivitetsudvalget og Pr-udvalget. Som It-uddannet blev han for år tilbage gjort til It-ansvarlig i kirken, men han kan egentlig ikke huske, hvorfor den stilling blev oprettet. I dag er han It-ansvarlig og er dertil også blevet næstformand i menighedsrådet.

Som helt ung kan Oliver godt huske, at der var visse konflikter imellem folk i kirken, også i menighedsrådet, men i dag er der kommet langt mere ro på.

Oliver har dog altid følt sig velkommen i kirken. Takket være hans mor, har han altid "været i det", og aldrig følt, at det var en hård overgang at komme i kirke.

Der har været mange mennesker i Brøndby Strand Kirke i tidens løb, som Oliver har lagt mærke til.

Kordegneren Lars Tolstrups stille og rolige væsen kunne han godt lide. Oliver husker dog stadig historien om, hvor pikeret hans far blev, da han var henne i kirken for at anmelde Oliveres fødsel og Lars rutinemæssigt spurgte, om han nu også var Oliveres far.

Hanne Kristoffersen og hendes børn Sara, Eva og David, betød meget for Oliver i de år, da der var ungdomsklub i kirken.

Organisten Katrine Immerkjær Kristiansen har også haft betydning med sine mange aktiviteter i kirken og med det voksenkor som Oliver var en fast del af i 4-5 år.

Oliver er siden stoppet igen som korsanger, selv om han holder meget af korarbejdet. Og i det hele taget er der mange aktiviteter i Brøndby Strand Kirke som han godt kan blive irriteret over, at han ikke har tid til at tage del i.

Der har været mange gode stunder for Oliver i kirken. Men noget af det, der står klarest for ham, er dog stadig tiden med Rødderne, og f.eks. hvordan alle børnene en dag fik lov til at blive kørt rundt på Strandesplanaden bag på en af ledernes motorcykel.

Der har også været nogle mere særartede oplevelser for Oliver i tidens løb, deriblandt en afrikansk bisættelse sammen med Peter Sander, der forløb en smule kaotisk. Og en underlig bisættelse uden klokker, orgelmusik og gejstlig medvirken under Michael Hald Jakobsen supervision.

Blandt de mere triste stunder i Brøndby Strand Kirke husker Oliver menighedsrådet beslutning om at lukke onsdagsklubben. Det skabte efterfølgende en vis negativ stemning. Dertil de mange problemer, der har været i årenes løb med at få udfyldt stillingen som kirketjener i kirken. Her måtte Oliver jo selv springe til som vikar en overgang.

Han husker også, hvor trist det var, da Lars Tolstrup blev syg og kort tid efter gik på pension. De store, gamle og tunge kirkebøger kom ikke rigtigt i brug igen, efter at Lars var væk.

Oliver kom til verden i 1994 og er som sådan 10 år yngre end den nye store Brøndby Strand Kirke fra 1984. Den gamle trækirke og den nye kirkes første år husker han selvsagt ikke noget fra, men han kan stadig blive imponeret af kirkens klokkespil og af kirkens store mosaikrude. Han kan stadig huske, hvordan han som lille af hans mor Britta blev slæbt med til kirkens klokkekoncerter.

I dag virker forholdene i Brøndby Strand Kirke meget stabile på ham. Han føler sig hjemme i kirken og Brøndby Strand er et godt sted for ham at bo med mange dejlige mennesker.

Oliver Astrup